

In de Week Gelegd 24-23, 11-06-2023, Grenzeloze zorg (Sacramentsdag en Vaderdag)

Deuteronomium 8,2-3. 14b-16a; 1Korintiërs 10, 16-17; Johannes 6,51-58

Volgende week viert Nederland *vaderdag*. Niet iedereen, want sommigen hebben geen vader (meer). Voor anderen die wel een vader kennen, is vaderdag een *klagersdag*, zij hebben wat af te rekenen. Opmerkelijk dat in onze, op 'gender' gefocuste, tijd nog niet gepoogd wordt de heilige huisjes van moeder- en vaderdag af te breken. Misschien vanwege de belangrijke rol die onze ouders aan de *basis* van ons leven spelen? Het gezin vormt het startpunt van onze samenleving. Hier geldt: 'Wiens brood men eet, diens woord men spreekt'. Het belangrijkste in de opvoeding, is de *zorg* waarmee ouders hun kroost omringen. Daarin delen zij hun *ziel*.

Kinderen de weg wijzen, betekent geregeld ook *terécht* wijzen. Het lot van ouders, van elke opvoeder, schúúrt. Is de taak afgerond en gaan kinderen de wereld in, dan begint het spel opnieuw. De eerste lezing presenteert God als Vader, die zijn kinderen de weg wijst in de woestijn van het leven. Hij schenkt hen voedsel in de vorm van het *manna*. Het volk vindt dit in de wildernis en bakt er *brood* van. Bóvenal, schenkt God zijn *woord*, voedsel voor de ziel, het kompas voor wie beschutting zoekt. De wereld is soms een slavenhuis, een slangenkuil. Maar God toont zijn *zorg*, vraagt zijn volk de tocht van veertig jaar woestijn te gedenken én de weg van leven die Hij wijst.

Hoewel ieder zijn/haar eigen leven leidt, wordt leven *lijden* wanneer je blijft steken in isolement. Wij zijn gericht op sámenleven, gemeenschap. Paulus verwijst in zijn brief naar het 'Lichaam van Christus', dat de eenheid verbeeldt van mensen die streven naar het goede. Waar die eenheid bewust vernield wordt, zoals bij het schandaal van de Groninger gaswinning, of erger nog, in Oekraïne waar Poetingetrouwen een damwand lieten springen en velen dreigen om te komen, verschijnt het spookbeeld van het 'slavenhuis' opnieuw.

Jezus herneemt het woord van God waar hij zegt: '*Ik ben* het levende brood dat uit de hemel is neergedaald'. Hij biedt zich aan als het nieuwe Manna, voedsel voor onderweg. In het heilig Brood dat wij eten ter herinnering aan hem, is hij opnieuw de Naam van God voor ons: '*Ik ben* er voor jou'. God is er en draagt zorg voor ons, altijd. Zorg je mee?

